

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 8C/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214206852
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1214206852.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred samosudcom Mgr. Raulom Pospíšilom v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Ministerstvo obrany SR, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, IČO: 30 845 572 proti žalovanému: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, K., X, XXX XX L., št. občan SR, zast. opatrovníčkou G. J., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava V, o zaplatenie 5.519,20 EUR s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 5.519.20 EUR s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 18.07.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom dňa 17.03.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 5.519.20 EUR s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej porušením právnej povinnosti.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že v období od 20.08.2012 do 07.09.2012 žalovaný neoprávnene vyviezol z vojenského objektu Devínska Kobyla kovový materiál v celkovej hmotnosti 25.330 kg. Tento následne zaviezol do zberných surovín, kde mu za kovový materiál bola vyplatená suma 5.219,- EUR. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom sp. zn. 3T/136/2013-217 z 22.10.2013 uznal žalovaného za vinného z krádeže a odsúdil ho na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil a zároveň mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Súd podľa § 288 ods. 1 Trestného zákona odkázal žalobcu so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Žalobca si nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom riadne uplatnil počas trestného konania v rámci výsluchu poškodeného. Oprávnený zástupca žalobcu uviedol, že bolo odcudzených 26.190 kg kovového materiálu v cene 0,21 EUR/kg, okrem toho bol poškodený 1 ks visiaceho zámku v cene 2,90 EUR. Následné zabezpečenie vstupu do objektu vykonávali dvaja zamestnanci dve hodiny, čím vznikli ďalšie náklady vo výške 16,80 EUR. Žalovanému bolo doručené upovedomenie o možnosti preštudovať vyšetrovací spis dňa 17.07.2013, a teda s nárokom na náhradu škody sa mohol oboznámiť až nasledujúci deň. Žalobca preto žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť spolu s istinou aj 5,5% ročný úrok od 18.07.2013 do zaplatenia.

Súd platobným rozkazom, č.k. 31Ro/582/2014-19, zo dňa 24.03.2014 uložil žalovanému povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 5.519,20 EUR a nahradil trovy konania. Nakoľko platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, súd vydal uznesenie zo dňa 13.05.2014, ktorým platobný rozkaz zrušil.

Nakoľko žalovaný bol na adrese bydliska neznámy, súdu sa nepodarilo zistiť inú adresu pobytu žalovaného, súd mu v súlade s § 29 ods. 2, 5, 6 O.s.p. ustanovil pre toto konanie opatrovníčku.

Súd vec prejednal v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného. Predvolanie na pojednávanie jej bolo riadne doručené dňa 17.09.2014, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnila a nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom povereného zástupcu žalobcu, oboznámením sa so zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 15.11.2012, špecifikáciou škody zo dňa 29.10.2012, rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 22.10.2013, č. k. 3T/136/2013-217 a ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 22.10.2013, č. k. 3T/136/2013-217 uznaný vinným, že v bližšie nezistenom čase dňa 20.08.2012 z vojenského objektu Devínska Kobyla odcudzil 7.400 kg kovového materiálu, za ktorý zinkasoval sumu 1.154,- EUR, dňa 05.09.2012 odcudzil 7.000 kg kovového materiálu, za ktorý zinkasoval sumu 1.154,- EUR, dňa 07.09.2012 odcudzil 5.530 kg kovového materiálu, za čo zinkasoval sumu 1.1777,- EUR a dňa 07.09.2012 zároveň odcudzil 5.400 kg kovového materiálu, za ktorý zinkasoval sumu 1.134,- EUR, teda privlastnil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu a čin spáchal vlámaním, čím spáchal pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Žalobca bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 15.11.2012 vyplýva, že poverený zamestnanec žalobcu, H. H. H., uviedol, že z vojenského objektu Devínska Kobyla bolo odcudzených 26.190 kg kovového materiálu v cene 0,21 EUR/kg, bol poškodený 1 ks visiaceho zámku v cene 2,90 EUR. Následné zabezpečenie vstupu do objektu vykonávali dvaja zamestnanci 2 hodiny, čím vznikli ďalšie náklady vo výške 16,80 EUR (2 zamestnanci x 2 hod x 4,20 EUR/hod.) Vzhľadom na to, že spáchaním trestného činu bola spôsobená škoda na majetku štátu, žalobca si uplatňoval nárok na náhradu škody vo výške 5.519,20 EUR.

Zo špecifikácie škody zo dňa 29.10.2012 vyplýva, že z vykonaného zisťovania a prieskumu trhu v zberných surovinách bolo zistené, že z areálu bol vyvezený kovový materiál v celkovej hodnote 5.499,50 EUR. Celková škoda bola špecifikovaná nasledovne: kovový materiál - 5.499,50 EUR (26.190 kg x 0,21 EUR), visiaci zámok - 2,90 EUR, práca na zabezpečení vstupu - 16,80 EUR (2 zam. x 2 hod. x 4,20 EUR), t.j. škoda v celkovej výške 5.519,20 EUR.

Zástupca žalobcu na pojednávaní predniesol návrh a žiadal, aby súd rozhodol v zmysle petitu s tým, že súčasné okolnosti ohľadom žalovaného neboli žalobcovi známe. Žalovaný priznal zodpovednosť za vznik škody dohodou o vine a treste, pričom žalovaný ku dňu pojednávania veci ani čiastočne neplnil.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 424 OZ, za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody je potrebné posudzovať v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Základnými predpokladmi vzniku občianskoprávnej zodpovednosti sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z uvedených predpokladov nemôže na strane žalovaného vzniknúť zodpovednosť za škodu.

Súd má za preukázané, že žalovaný spôsobil žalobcovi škodu na majetku, a to pokračovacím trestným činom krádeže, ktorý spáchal vlámaním do vojenského objektu Devínska Kobyla, pričom odcudzil kovový materiál v hodnote 5.499,50 EUR (26.190 kg x 0,21 EUR). Žalovaný trestným činom ďalej žalobcovi spôsobil škodu, ktorá spočívala v poškodení 1 ks visiaceho zámku v hodnote 2,90 EUR a vynaložení nákladov na stráženie vstupu do vojenského objektu vo výške 16,80 EUR (2 zamestnanci x 2 hod. x 4,20 EUR). Celková škoda spôsobená žalovaným v dôsledku spáchania trestného činu, t.j. porušením právnej povinnosti, predstavuje 5.519,20,- EUR. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní, v ktorom bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu krádeže, pričom žalobca bol so svojím nárokom odkázaný na občianske súdne konanie. Žalobca si tak dôvodne uplatnil proti žalovanému nárok na náhradu škody prostredníctvom návrhu na začatie konania podaného na tunajšom súde.

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný v plnom rozsahu, a preto návrhu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.519,20 EUR.

O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalovanému bolo dňa 17.07.2013 doručené upovedomenie o možnosti preštudovať vyšetrovací spis, t.j. v tento deň sa žalovaný mohol prvýkrát oboznámiť s výškou uplatneného nároku na náhradu škody. Prvým dňom omeškania žalovaného tak bol 18.07.2013. Základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania odporcu predstavovala 0,50%. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,50 % zo žalovanej istiny od 18.07.2013 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom na to, že žalobca mal v konaní plný úspech, mal by proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.